

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/133/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112234116
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112234116.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava 1, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpenému Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/283/2012-94 zo dňa 13.11.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol a vo výroku III. o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Výroku rozsudku okresného súdu I., ktorým súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol, **s a n e d o t ý k a .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd vo výroku I. návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, zamietol, vo výroku II. návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol a vo výroku III. odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozsudku okresný súd poukázal, že predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je súčasne kumulatívne splnenie troch základných predpokladov: 1/ nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z vykonaného dokazovania mal súd zistené, že žiadosť o vydanie poverenia zo dňa 12.08.2011 bola doručená súdu dňa 17.08.2011. O tejto žiadosti o vydanie poverenia v exekúcii bolo rozhodnuté dňa 02.04.2012 tak, že súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol a exekučné konanie po právoplatnosti rozhodnutia dňom 03.05.2012 bolo následne zastavené. Súd má za to, že k nesprávnemu postupu v tomto exekučnom konaní nedošlo. Pokiaľ ide o v zákone stanovenú 15-dňovú lehotu, súd konštatuje, že z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že zákon upravuje procesnú lehotu 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre prípad, že exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Táto lehota

prítom výslovne v zmysle zákona neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c), t. j. ak je exekučným titulom notárska zápisnica a d) ak je exekučným titulom rozhodnutie rozhodcovských komisií. Uvedená výnimka upravená v § 44 ods. 2 týkajúca sa udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a notárska zápisnica, bola do Exekučného poriadku zavedená zákonom č. 144/2010 Z. z., a to s účinnosťou od 1. júna 2010. V predmetnej veci bol exekučným titulom rozsudok rozhodcovského súdu, a teda lehota 15 dní sa na vydanie poverenia v danom prípade neplatila. Zároveň zákon takúto lehotu v prípade negatívneho rozhodnutia exekučného súdu neukladá. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. V exekučnom konaní je však zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk, ktoré sú vymedzené v ustanovení § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Súd viazaný dispozičnou zásadou, konkrétne viazaný návrhom, ale aj žalobnými tvrdeniami o právne významných skutočnostiach, z ktorých navrhovateľ vyvodzuje uplatnený nárok, po vyhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nie je právne dôvodné navrhovateľovi priznať uplatňované peňažné plnenie, a to majetkovú škodu v celkovej výške 6.332,- eur a nemajetkovú ujmu vo výške 1.266,- eur na ním tvrdenom skutkovom základe. Súd nemal za preukázaný základný predpoklad, a to nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ nespĺnil už prvú podmienku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ nepodal riadny opravný prostriedok, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.05.2012 a nepredložil rozhodnutie príslušného orgánu, ktorým by bolo predmetné rozhodnutie zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť a ktorým by bol súd viazaný tak, ako predpokladá ustanovenie § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Keďže všetky podmienky vzniku zodpovednosti štátu musia byť splnené kumulatívne, vzhľadom na nespĺnenie prvej základnej podmienky súd považoval za nadbytočné a nehospodárne dokazovať a vyjadrovať sa k splneniu ďalších podmienok.

Pokiaľ ide o zamietnutie návrhu navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd, súd poukazuje na to, že právny zástupca navrhovateľa dňa 25.09.2013 spolu s termínom pojednávania prevzal aj uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 6NcC/378/2013-23 zo dňa 28.03.2013, ktorým sudkyňa Okresného súdu Žilina JUDr. Anna Majeriková nebola vylúčená z pojednávania a rozhodovania veci. Prerušenie občianskeho súdneho konania je svojou povahou výnimočným rozhodnutím. Súd dospel k záveru, že nie je daný dôvod na prerušenie konania, nakoľko otázka zákonného sudcu je vyriešená rozhodnutím krajského súdu, ktoré je rozhodnutím konečným.

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Namieťa, že v konaní došlo k vadám - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhovateľ namieťa, že ako strana konania nebol pred vynesením rozsudku oboznámený s písomným vyjadrením odporcu k žalobe a toto mu bolo doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. Takýto procesný postup nepredstavuje len porušenie základného práva žalobcu na kontradiktórny súdny proces, ale aj priame porušenie ust. § 114 ods. 2 O. s. p., osobitne to platí za situácie, keď súd vo veci neuskutočnil ústne pojednávanie s prítomnými účastníkmi konania. Porušením kontradiktórnosti konania navrhovateľ trpí zásadne tam, kde navyše vo vyjadrení k žalobe odporca vzniesol námietku premlčania a na túto námietku nedal súd navrhovateľovi možnosť akokoľvek pred vyhlásením rozsudku reagovať. Navrhovateľ ako strana konania nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť vyjadriť sa. Nebol teda oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a tvrdeniam vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Podľa konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu nemôže vnútroštátny súd založiť svoje rozhodnutie na skutočnostiach, o ktorých strana vystupujúca v konaní nevedela. Navrhovateľ tvrdí, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, čím bolo porušené právo

navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces. Súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či šlo o listiny založené v exekučnom spise. Za dôkaz však v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise, a to vzhľadom k faktu, že vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátu. Poukazuje na ust. § 15 O. s. p. Navrhovateľ uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodovaciu prax Krajských súdov v Trnave, Nitre a Prešove. Tiež poukazuje na judikatúru Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanía práva na nestranný súd. Za takýchto okolností, s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí a navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodol vylúčený sudca. V konaní bolo možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Ústne pojednávanie vo veci odklad pripúšťalo a nebolo neodkladným úkonom za danej procesnej situácie. V konkrétnostiach napríklad navrhovateľ uvádza, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Je nepochybné, že navrhovateľom tvrdený nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný. Súd bol bezdôvodne nečinný, spôsobil tak zbytočné prietahy v konaní a nerozhodol o návrhu navrhovateľa v zákonnej lehote. Nesprávny úradný postup exekučného súdu spočíva hneď v niekoľkých skutočnostiach, nie len v jednej z nich. Konajúci súd sa musí preto vysporiadať so všetkými vytyčkanými zložkami nesprávneho úradného postupu.

Z uvedených dôvodov žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil správny právny záver.

V zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p., odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje, že odvolacie dôvody uvádzané v odvolaní nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Navrhovateľ zrejme tým, že podáva hromadné podania, dostatočne nerozlišuje medzi jednotlivými rozhodnutiami súdov.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ust. § 212 ods. 2 O. s. p. vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací

súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolacia námietka odvolateľa, že v danej veci bolo neprípustné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, je zmätočná, keďže v danej veci k takémuto stavu nedošlo.

Navrhovateľ opakovane namieta postup okresného súdu, ktorým mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom, keď okresný súd mu nedoručil vyjadrenie protistrany, napriek jeho neprítomnosti vykonal pojednávanie, neoboznámil ho s vykonanými dôkazmi, neumožnil mu byť oboznámený s obsahom prednesov protistrany, vyjadriť sa k nim, keď vyjadrenie odporcu mu bolo doručené až spolu s rozsudkom vo veci samej, neumožnil mu navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí ísť však o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Je právom a zároveň povinnosťou účastníka zúčastniť sa nariadeného pojednávania. Pojednávanie môže byť odročené iba z dôležitého dôvodu.

V zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p., súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Predvolanie na nariadený termín pojednávania spolu s vyjadrením bolo navrhovateľovi, ako aj jeho právnomu zástupcovi doručené včas, viac ako 5 dní pred termínom pojednávania (pojednávanie sa konalo 13.11.2013, predvolanie na termín pojednávania bolo doručené právnomu zástupcovi 25.09.2013). Navrhovateľ podal dňa 12.11.2013, teda v deň predchádzajúci konaniu pojednávania návrh na zrušenie pojednávania z dôvodu podania ústavnej sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky, ako aj z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti sudcu a konanie navrhol prerušiť do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

Uvedený dôvod nebol dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania.

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 6NcC/378/2013-23 zo dňa 28. marca 2013 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu v Žiline JUDr. Anna Majeriková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. Vzhľadom na skutočnosť, že existovalo rozhodnutie o vylúčení, resp. nevyvylúčení zákonnej sudkyne a táto otázka bola vyriešená všeobecným súdom, do ktorého právomoci riešenie tejto otázky patrí, neexistoval dôvod pre odročenie pojednávania.

Väčšina procesných oprávnení a povinností účastníka v občianskom súdnom konaní sa realizuje na pojednávaní. Svoje oprávnenia môže účastník realizovať za predpokladu, že sa pojednávajú zúčastní. Za odňatie možnosti konať pred súdom ako odvolací dôvod možno považovať iba odňatie práv spôsobené procesnou činnosťou súdu, nie opomenutím alebo pasivitou účastníka. Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa pojednávajú nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Tým si sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p., ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré sa realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom).

Podstatná časť odvolacích námietok navrhovateľa je založená na tvrdení, že vo veci nerozhodoval nestranný sudca. Z rozhodnutia krajského súdu nepochybne vyplýva, že zákonná sudkyňa JUDr. Anna Majeriková nie je vylúčená z pojednávajú a rozhodovania vecí. Od vydania tohto rozhodnutia, v ktorom krajský súd podrobne uviedol dôvody, pre ktoré zákonná sudkyňa nie je vylúčená z pojednávajú a rozhodovania vecí, nedošlo k žiadnym novým skutočnostiam, majúcim vplyv na nestrannosť zákonnej sudkyne, ktorú možno považovať za nestrannú zo subjektívneho aj objektívneho hľadiska.

Okresný súd postupoval správne, keď na základe vykonaného dokazovania vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa.

Dôvodné nie sú ani tvrdenia odvolateľa, že súd si určil sám okruh a rozsah dokazovania. Zo zápisnice o súdnom pojednávaní vyplýva, že dokazovanie bolo vykonané výlučne oboznámením listín nachádzajúcich sa v spise, ako aj oboznámením exekučného spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 2Er/252/2011, ktorých dôkazov sa domáhal samotný navrhovateľ.

Odvolacia námietka, že súd neuskutočnil ústne pojednávanie, je zmatečná. Okresný súd dňa 13.11.2013 vykonal vo veci riadne pojednávanie, dôkazom čoho je zápisnica o pojednávaní nachádzajúca sa na č. l. 90 - 92 spisu.

Odvolacie námietky navrhovateľa sa nedotýkajú hmotnoprávných dôvodov, pre ktoré okresný súd žalobu zamietol.

Hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia uplatneného nároku navrhovateľa bolo nepreukázanie nesprávneho úradného postupu ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ v danom prípade odôvodňoval nesprávny úradný postup exekučného súdu nedodržaním zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia.

Pokiaľ ide o postup exekučného súdu pri vydávaní poverenia, okresný súd správne aplikoval ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011, podľa ktorého 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) t. j., ak je exekučným titulom notárska zápisnica a podľa písm. d), t. j. ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok. V zmysle uvedeného výkladu sa 15-dňová lehota na vydanie poverenia na daný prípad nevzťahovala z dôvodu, že exekučným titulom v danom prípade bol rozhodcovský rozsudok. Navyše zákon takúto lehotu neukladá ani v prípade negatívneho rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia, čo platilo už pred 01.06.2010. Do úvahy preto neprichádza vznik nesprávneho úradného postupu, spočívajúceho v nedodržaní zákonom stanovenej lehoty.

Uvedené závery okresného súdu navrhovateľ v odvolaní nijako nespochybnil.

Okresný súd sa zároveň vypořiadal s neexistenciou nesprávneho úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, keď okresný súd v exekučnom konaní preskúmal materiálnu vykonateľnosť

exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. V tomto smere sa krajský súd stotožňuje v zmysle ust. § 219 ods. 2 O. s. p. s rozsiahlym odôvodením prvostupňového rozsudku, na ktoré poukazuje. Uvedenú argumentáciu okresného súdu navrhovateľ v odvolaní taktiež nenapadol.

Z uvedených dôvodov sa krajský súd stotožnil s vecne správnym záverom prvostupňového súdu, že navrhovateľ nepreukázal vznik nesprávneho úradného postupu ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Keďže všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorými sú: 1. nesprávny úradný postup, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, musia byť splnené kumulatívne, pri absencii prvého z nich je skúmanie ďalších dvoch predpokladov zodpovednosti irelevantné.

Z dôvodu, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup, je vylúčený vznik nároku navrhovateľa na nemajetkovú ujmu.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že okresný súd vec prejednal a rozhodol zákonným spôsobom, keď v súlade so zásadou kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom konania realizáciu ich procesných práv priznaných im Občianskym súdnym poriadkom. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p. správne a presvedčivo odôvodnil.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, vrátane odvolaním nenapadnutého, závislého výroku o trovách prvostupňového konania, ktoré taktiež vykazuje vecnú správnosť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Odporca bol v odvolacom konaní úspešný, trovy konania si však neuplatnil a z obsahu spisu mu vznik trov odvolacieho konania nevyplýva, preto odvolací súd odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.